

вестна храна, ако тя само мине и замине презъ организъма, безъ да остави нѣщо? Ето защо, човѣкъ самъ трѣбва да ограничава ума си отъ известни мисли, сърдцето си отъ известни желанія, които носятъ отрова въ себе си. Има нѣща, отъ които човѣкъ временно поне може да се откаже. Човѣкъ не може да мисли всичко, каквото му дойде на ума. Какво ще стане съ васъ, ако въ стаята, въ която седите, внесе едно шише съ отровенъ газъ? Достатъчно е да помиришете този газъ, за да избѣгате всички навънъ. Не избѣгате ли, нещастие ви чака. Като знаете това, вие трѣбва да правите изборъ въ своитѣ мисли и желанія. При самовъзпитанието, на човѣка се препоръчва да държи въ ума си здрави, положителни мисли. — Кои мисли съ здрави? — Здрава мисль е тази, която носи миръ за душата и свѣтлина за духа. Здравата мисль трѣбва да произвежда такава реакция въ човѣка, която да внася разширяване на съзнанието. Ако човѣкъ е неразположенъ, здравата, добрата мисль трѣбва да измѣни състоянието му въ добро.

Представете си, че една майка изпраща детето си за вода, но то отказва да изпълни молбата ѝ. Тогава майка му казва: Иванчо, помисли малко, да видишъ, добре ли постъпвашъ, като не слушашъ. Детето се замисля и следъ малко взима стомната и отива за вода. Последната мисль, която измѣня решението му и превръща непослушанието въ послушание, е добра, здрава мисль. Нѣкой студентъ